

[Wihjelm]

pel på det, som jeg skal vende tilbage til, i den betænkning, der kom forleden dag.

Jeg skal holde mig til de områder af udlændingenes problemer og indvandrerpolitikens problematik, som er mine normale sagsområder, og det er i denne sammenhæng først og fremmest udlændingens retsstilling.

Det er vigtigt – og det er påpeget mange gange, bl. a. ved ombudsmandens forskellige redegørelser – at der skabes en sikkerhed mod vilkårlige udvisninger. I denne forbindelse vil jeg gerne understrege, foranlediget bl. a. af den tidligere justitsminister, at vi anser vilkårlig nægtelse af forlænget arbejds- og opholdstilladelse som præcis det samme som en udvisning. Det er det rene juristeri at forsøge at skelne imellem de ting; for den enkelte virker det selvfølgelig fuldstændig ens. Der må være bestemte, i hvert fald minimumskriterier for rettigheder, og jeg kan da være enig med det mindretal i den fornuftige ende af udvalget, som har afgivet dissens i betænkningen, i, at det kun bør være minimumsbetingelser, og at rettighederne er sikret, når de er opfyldt, men at man må kunne tage mere fleksible hensyn, og at det ikke er helt strikte kriterier, der kan opstilles.

Statsministeren nævnte betænkningen, som vi jo var med til at fremkalde for 2½ år siden. Det blev kaldt hurtigtarbejdende, men det er jo så som så. Denne debat bør imidlertid ikke afslutte debatten om denne betænkning, for de fleste af os har slet ikke fået den. Jeg synes i øvrigt, at det er meget dårligt, at det er foregået på den måde. Man har vidst i månedsvis, at denne debat var anmeldt, man fik en ekstra chance for at have betænkningen parat, da debatten blev udsat, men alligevel kom den ikke. Vi ved, den er afleveret i august måned til ministeriet. Statsministeren sagde, den kom i fredags. Ja, det er muligt, statsministeren ved det, men vi andre har altså ikke vidst det. Jeg fik en opringning fra nogle journalister i søndags om at kommentere den og havde ikke skygge af anelse om, at den var her. Jeg styrtede herind for at finde den, men den var her ikke. I går var den heller ikke omdelt. Mig bekendt er den stadig væk ikke omdelt til retsudvalgets medlemmer i dag. Jeg fiskede den i går i en bunke i et af kontorerne herinde, men det er altså lidt vilkårligt, om man får fat i sådanne ting, og derfor kan dette selvfølgelig ikke blive en diskussion om denne betænkning.

Men jeg vil gerne nævne en enkelt ting i den. I den dissens, der står på side 11, gør et mindretal bestående af tilsynets, justitsministeriets og arbejdsministeriets repræsentanter i udvalget sig skyldige i den samme insinuation – måden i hvert fald – som jeg her har kritiseret, når man skriver, at det og det motiv formentlig er årsagen til: »at udlændinge i så vidt omfang, som det er sket, har misbragt de gældende undtagelsesregler for at få ophold, f. eks. indgåelse af skinægteskaber, afgivelse af urigtige oplysninger om alder og slægtskabsforhold m.v.«.

Der er ikke skygge af dokumentation for disse påstande i betænkningen. Der har heller aldrig været skygge af dokumentation for disse påstande, når vi ellers har prøvet at gendrive dem, som statsministeren, forstod jeg, her syntes man skulle gøre, når den slags insinuationer dukker op.

Hvad angår skinægteskaberne, har jeg forfulgt dem flere gange. Hvilke konkrete resultater er der egentlig af fremmedpolitikets dydeløfteri? Intet svar. Det ved man ikke. Man kan ikke opgive noget tal for, hvad man har fundet af den slags ting. Og alligevel kommer man med insinuationen her i en betænkning fra et mindretal bestående af tilsynets repræsentant, justitsministeriets repræsentant og arbejdsministeriets repræsentant. At man overhovedet vil være bekendt at nævne urigtige oplysninger om alder: når alle og enhver efterhånden ved, at det er tilsynets fejl, at man har haft det problem, at det var tilsynets inkompetente sagkundskab dernede i Pakistan, som har afgivet den ene alderserklæring efter den anden, med det resultat at tilsynet for et halvt år siden måtte æde det hele i sig igen og opgive denne såkaldte sagkundskab, da det viste sig, at den pågældende var inkompetent, og bøje sig for nogle af de kvalificerede udtalelser om aldersbestemmelser, så synes jeg, det er stærke løjer, at man kommer i en betænkning uden nogen form for dokumentation og taler om disse udlændinges urigtige oplysninger om alder.

Desuden er det altså stadig væk kun en delbetænkning, og jeg mener, at vi bliver nødt til at tage hele denne problematik om retsstillingen op senere.

Jeg synes, det er gunstigt, at regeringen omsider er nået til at kigge på – for alvor, håber jeg – valgretten til lokale valg, og jeg synes, vi må konstatere, at det har været